

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010162
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5415010162.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka na verejnom zasadnutí konanom 5. decembra 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným Ing. G. K. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2017 z 25.5.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2015 z 25.5.2017.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného Ing. G. K., nar. XX.XX.XXXX v X. N., trvale
bytom Z., W. B.,
E. H. č. XXXX/XA

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

ako generálny splnomocnenec spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., IČO: 46 250 956 v období od 09.07.2013 do 30.04.2014, v katastrálnom území X. N. na pozemku parc. č. KN-C č. 1434/19 pokračoval vo výstavbe rodinného domu, v dôsledku čoho boli vykonané tieto práce:

- dokončil 4. nadzemné podlažie
- debnenie, armovanie a betonáž stropu nad 4. nadzemným podlažím
- terénne úpravy z hornej strany stavby
- osadenie okien a dverí
- celkové zateplenie budovy
- oplotenie prednej časti pozemku

a obžalovaný takto konal napriek tomu, že mesto Dolný Kubín ako správny orgán v stavebnom konaní voči spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. ako stavebníkovi rozhodnutím č. 6097/2013/293 zo dňa 21.06.2013, právoplatným dňa 09.07.2013 a vykonateľným dňa 24.06.2013, s okamžitou platnosťou zastavilo všetky stavebné práce na tejto stavbe,
t e d a

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že napriek právoplatnému rozhodnutiu, ktorým sa zakazuje pokračovať v prácach, vykonával práce, úpravy a inak pokračoval v uskutočňovaní stavby, pričom nešlo o jednoduchú stavbu alebo drobnú stavbu podľa stavebných predpisov,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) zákona č. 300/2005 Z.z. v znení platnom do 31.01.2014,

za to ho odsudzuje

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 56 ods. 2 Tr. zák., peňažný trest vo výmere 5.000,- (päťtisíc) Eur.

Súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti, funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2015 z 25.5.2017 bol obžalovaný Ing. G. K. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák., účinného do 31.1.2014, na tom skutkovom základe, že:

ako generálny splnomocnenec spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., IČO: 46 250 956 v období od 09.07.2013 do 30.04.2014, v katastrálnom území X. N. na pozemku parc. č. KN-C č. 1434/19 pokračoval vo výstavbe rodinného domu, v dôsledku čoho boli vykonané tieto práce:

- debnenie, armovanie a betonáž stĺpov 3. nadzemného podlažia
- debnenie, armovanie a betonáž stropu nad 4. nadzemným podlažím
- vybudovanie betónovej terasy na úrovni 2. nadzemného podlažia s rozmermi 15,7x4 metre,
- terénne úpravy z hornej strany stavby
- osadenie okien a dverí
- celkové zateplenie budovy
- oplotenie prednej časti pozemku

a obžalovaný takto konal napriek tomu, že mesto Dolný Kubín ako správny orgán v stavebnom konaní voči spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. ako stavebníkovi rozhodnutím č. 6097/2013/293 zo dňa 21.06.2013, právoplatným dňa 09.07.2013 a vykonateľným dňa 24.06.2013, s okamžitou platnosťou zastavilo všetky stavebné práce na tejto stavbe,

Za tento prečin bol obžalovaný odsúdený podľa § 348 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 5.000,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti, funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti vo výmere 3 roky.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne v podstatnom uviedol:

„II.

Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Súd zároveň konštatoval, že bol vo veci viazaný názorom Krajského súdu v Žiline vyslovenom v zrušujúcom uznesení č.k. 1 To/7/2017-425 zo dňa 21.2.2017, podľa ktorého skutok uvedený v obžalobe sa stal a spáchal ho obžalovaný, pričom boli naplnené všetky formálne i materiálne znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Podľa názoru krajského súdu motívom obžalovaného bolo od začiatku dosiahnuť postavenie stavby podľa jeho predstáv bez ohľadu na vydané stavebné povolenie.

Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že obžalovaný potvrdil, že ako zamestnanec a generálne splnomocnená osoba stavebníka spoločnosti TLM Investment s.r.o. Bratislava bol oprávnený konať za túto spoločnosť nielen v rámci stavebného konania, ale aj pri výkone stavebných prác na predmetnom dome. Neuznal obhajobu obžalovaného, že na rozostavanej stavbe rodinného domu nariadil iba vykonanie prác súvisiacich so zabezpečením ochrany života, zdravia a majetku iných osôb, pretože v čase nariadenia zastavenia prác stavebným úradom bol zrealizovaný len železobetónový skelet po III. podlaží a boli začaté práce na výstužniach stĺpov IV. nadzemného podlažia, napriek tomu bolo následne dokončené IV. nadzemné podlažie, výplne železobetónového skeletu na všetkých podlažiach vrátane okenných a dverných výplní. Súd ďalej uviedol, že obžalovaný od samého začiatku realizoval stavbu v rozpore s overeným projektom a neprejavil snahu vec usporiadať ani po výzve zo strany stavebného úradu. Súd ďalej konštatoval, že ani vydanie dodatočného stavebného povolenia nemôže dodatočne konvalidovať a schváliť predchádzajúce protiprávne konanie obžalovaného. Všetky okolnosti prípadu s poukazom na motív obžalovaného dosiahli takú intenzitu závažnosti, ktorá naplnila materiálny korektív stíhaného prečinu. Súd neakceptoval návrh obžalovaného na vypočutie 2 „nových“ svedkov, keďže vykonaným dokazovaním bola spoľahlivo preukázaná úloha a pozícia obžalovaného pri realizácii predmetnej stavby vrátane úkonov týkajúcich sa stavebného konania / čo napokon potvrdil aj Krajský súd /. Zároveň uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že svedkyňa Mgr. W. by opätovne nevyužila svoje právo vypovedať, a preto odročenie pojednávania za týmto účelom by bolo nehospodárne.

III.

Obhajoba považuje napadnutý rozsudok za nezákonný z nasledovných dôvodov :

1/ bolo porušené právo na obhajobu

2/ skutok sa nestal tak, ako je popísané v skutkovej vete obžaloby

1/ Bolo porušené právo na obhajobu

Súd zamietol navrhované vykonanie dokazovania výsluchom 2 svedkov, pretože považoval doteraz zistený skutkový stav za dostatočne preukázaný. Uvedený záver súdu je však v príkrom rozpore s tvrdením obžalovaného, ktorý na pojednávaní uviedol, že títo svedkovia majú osvedčiť skutočnosť, že príkaz k pokračovaniu v stavebných prácach po doručení rozhodnutia o okamžitom zastavení stavebných prác nedal on, ale iná osoba. Táto skutočnosť je podstatnou okolnosťou pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného, pokiaľ tvrdí, že skutok nespáchal a popiera aj svoje doterajšie tvrdenie o tom, že dal príkaz na pokračovanie v prácach po doručení rozhodnutia stavebného úradu na okamžité zastavenie stavebných prác na rodinnom dome.

Súd môže samozrejme návrhy na vykonanie dôkazov zamietnuť, avšak iba vtedy, ak má dostatok dôkazov, ktoré ukazujú, že dôkazy navrhované obžalovaným nemôžu privodiť zmenu dôkazného stavu a smerujú napríklad k účelovému vyvineniu. Ak však o také dôkazy nejde, ale ide o dôkazy, ktoré v zásadnej rovine menia dôkaznú situáciu, je nevyhnutné, aby ich súd vykonal.

Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obžalovaného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, aby nebol odsúdený za to, čo nespáchal, resp. len za to, čo spáchal.

Vykonaním navrhnutých dôkazov chcel obžalovaný preukázať svoju nevinu, keďže v skutočnosti príkaz k pokračovaniu v stavebných prácach na rodinnom dome na ul. V. v X. N. dala po porade so stavbyvedúcim Ing. B. K. konateľka stavebníka Mgr. W. W.. Vykonanie týchto dôkazov by absolútne zmenilo dôkaznú situáciu . Odôvodnenie súdu vtom, že odročenie pojednávania by bolo nehospodárne z dôvodu, že nie je isté, či svedkyňa Mgr. W. W. nevyužije svoje právo odmietnuť vypovedať, nemá oporu v zákone.

Keďže každý svedok má právo podľa ust. § 130 Tr, por. odmietnuť vypovedať, pri takejto úvahe súdu by vždy mohla nastať hrozba toho, že svedok odmietne vypovedať. Pokiaľ však obžalovaný radikálne zmenil svoju výpoveď a túto mienil preukázať nielen svedeckou výpoveďou Mgr. W., ale aj svedka Ing. B. K., aj v prípade odmietnutia výpovede jednej svedkyne by bolo možné tvrdenie obžalovaného preukázať druhou výpoveďou.

Obžalovaný na pojednávaní konanom dňa 25.5.2017 uviedol, že

„ navrhujem vypočuť svedkyňu W.. Ona totiž ako štatutár nebola zo strany stavebného úradu riadne akceptovaná a aj preto som sa ponúkol, že pri určitých úkonoch budem konať so stavebným úradom. Robil som tak v nádeji, že sa mi podarí lepšie odkomunikovať potrebné veci súvisiace so stavebným konaním ja som ako fyzická osoba nedostal rozhodnutie mesta o okamžitom zastavení stavebných prác. Toto prevzala konateľka firmy. Mesto Dolný Kubín ma neakceptovalo ako zástupcu spoločnosti a nedoručovalo mi toto rozhodnutie, čo je zo spisu preukázané.

Ja som nedal pokyn na pokračovanie v stavebných prácach po vydaní rozhodnutia mesta o zastavení všetkých prác. Jednak som o takom rozhodnutí nevedel a jednak som sa o ňom dozvedel až po pár dňoch, zatiaľ čo práce medzitým pokračovali bez nejakého môjho osobitného pokynu.

Na preukázanie pravdivosti vyššie uvedeného tvrdenia obžalovaného obhajoba prikladá ako dôkaz čestné prehlásenie Mgr. W. W. zo dňa 2.8.2017 a Ing. B. K. zo dňa 8.8.2017 a navrhuje ich v konaní vypočuť.

Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že skutok, ktorý je kladený za vinu obžalovanému, nespáchal obžalovaný.

IV.

2/ Skutok sa nestal tak, ako je popísané v skutkovej vete obžaloby

Podľa obžaloby sa mal skutok stať tak, že v čase

od 09.07.2013 do 30.04.2014, v katastrálnom území X. N. na pozemku pare č. KN-C č. 1434/19 pokračoval vo výstavbe rodinného domu, v dôsledku čoho boli vykonané tieto práce:

- debnenie, armovanie a betonáž stĺpov 3. nadzemného podlažia
- debnenie, armovanie a betonáž stropu nad 4. nadzemným podlažím
- vybudovanie betónovej terasy na úrovni 2. nadzemného podlažia s rozmermi 15,7 x 4 metre
- terénne úpravy z hornej strany stavby
- osadenie okien a dverí
- celkové zateplenie budovy
- oplotenie prednej časti pozemku

a obžalovaný takto konal napriek tomu, že mesto Dolný Kubín ako správny orgán v stavebnom konaní voči spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. ako stavebníkovi rozhodnutím č. 6097/2013/293 zo dňa 21.06.2013, právoplatným dňa 09.07.2013 a vykonateľným dňa 24.06.2013, s okamžitou platnosťou zastavilo všetky stavebné práce na tejto stavbe.

Obhajoba už v rámci konania namietala, že skutková veta obžaloby je založená na dodatočne / po vznesení obvinenia / vypracovanom znaleckom posudku znalca Ing. Juraja Lovicha č. 02/2015 zo dňa 13.5.2015, správnosť záverov ktorého obhajoba namietala. Znalecký posudok pri určovaní prác, ktoré boli vykonané po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení stavebných prác, vychádzal z fotodokumentácie ŠSD zo dňa 21.6.2013, ktorú porovnal s fotodokumentáciou ŠSD zo dňa 12.7.2013, viď str. 12 znaleckého posudku.

Pre preukázanie trestného konania obžalovaného / s výhradou námietok uvedených v čl. III. bod 1 / bolo potrebné preto ustáliť, či tieto práce boli vykonané od 9.7.2013 do 30.4.2014, teda po právoplatnosti rozhodnutia stavebného úradu o okamžitom zastavení stavebných prác. Znalec pri stanovení rozsahu prác vychádzal z podkladov ŠSD ako i z výpovedí pracovníčky ŠSD p. Ing. N. M.. Uvedená pracovníčka vypovedala ako svedkyňa v prípravnom konaní, kedy dňa 30.6.2014 vo svojej výpovedi na otázku obhajcu „uveďte, ktoré konkrétne práce boli na stavbe vykonané od 9.7.2013 do 9.9.2013“ odpovedala, „ keďže mám zdokumentovaný iba stav k 20.6.2013 a potom až k 12.7.2013, neviem sa vyjadriť, aké konkrétne práce, boli vykonané“ / str. 6 výsluchu zo dňa 30.6.2014. / Je potom zarádzajúce, ako dokázal znalec, ktorý vychádzal z podkladov a výpovedí ŠSD zastúpeného Ing. M. zodpovedať na túto otázku vo svojom znaleckom posudku tak, že presne špecifikoval jednotlivé práce, ktoré mali byť od 9.7.2013 vykonané.

Obžaloba poukazuje na zoznam týchto prác, pričom uvádza nasledovné:

Vo výzve na zastavenie stavebných prác Mesta Dolný Kubín č. 6058/2013/288 zo dňa 19.6.2013 je uvedený popis skutkového stavu na rozostavanom rodinnom dome, z ktorého vyplýva, že už toho dňa , t.j. 19.6.2013 boli na stavbe vykonané nasledovné práce :

A/

armovania, šalovanie a betonáže stĺpov 3 nadzemného podlažia

šalovanie, armovanie a betonáž stropu nad 3. NP,

armovanie, šalovanie a betonáž stĺpov 4. NP

vybudovaná betónová plocha, terasa s rozmermi 15,7 x 4 m

z čoho vyplýva, že tieto boli zrealizované už, dňa 19.6.2013, teda obžalovaný sa nemohol pokynom na realizáciu týchto prác dopustiť trestnoprávneho konania časovo ohraničeného dňom 9.7.2013.

Realizáciu ďalších prác :

B/

terénne úpravy z hornej strany stavby
osadenie okien a dverí
celkové zateplenie objektu
oplotenie prednej časti pozemku

konštatoval znalec vo svojej odpovedi na otázku č. 1 v ZP, pričom táto otázka znela : či dňa 9.7.2013 a následne až do súčasnosti boli na predmetnej stavbe vykonávané stavebné práce, ak áno, aké ? Znalec vypracoval posudok dňa 13.5.2015, pričom z jeho posudku nie je zrejmé, v akom období / 9.7.2013 - 13.5.2015 / mali byť tieto práce realizované. Vzhľadom k ohraničeniu skutku do 30.4.2014 je táto okolnosť podstatná, keďže napr. zateplenie stavby sa robilo v 5/2015. K preukázaniu, kedy boli tieto práce realizované, nebolo okrem znaleckého posudku vykonané žiadne dokazovanie, znalec nebol v konaní vyslúchnutý a ani písomnou formou / resp. dodatkom k znaleckému posudku / neboli odstránené námietky obžalovaného k jeho správnosti / nedostatočné resp. nesprávne podklady, ohliadka miesta a pod. / Uvedené je podstatné aj z toho dôvodu, že proti obžalovanému bola dňa 7.8.2017 na Okresný súd Dolný Kubín podaná obžaloba za prečin 348 ods. 1 písm. k/ Tr. zák., podľa ktorej mal mať výkon úradného rozhodnutia totožného ako v tejto veci aj za realizáciu prác, ktoré sú predmetom postihu v tomto konaní.

Obhajoba opätovne poukazuje na to, že v prípade realizácie stavebných prác uvedených pod písm. B/ z celého prípravného konania nevyplývalo, že by takéto práce boli realizované na pokyn obžalovaného a že by tieto práce realizovala spoločnosť TLM INVESTMENT, s.r.o., Bratislava. Spoločnosť TLM INVESTMENT, s.r.o., Bratislava, ktorú zastupoval obžalovaný, bola vlastníkom len budovy rodinného domu , pričom túto previedla kúpnu zmluvou dňa 23.4.2015 na spoločnosť TLM GROUP, s.r.o., Bratislava, ktorá bola od začiatku vlastníkom pozemku, na ktorom rodinný dom stál.

Zateplenie objektu, terénne úpravy a oplotenie prednej časti pozemku si realizoval vlastník pozemku, teda spoločnosť TLM GROUP, s.r.o., Bratislava, v ktorej obžalovaný v tom čase nebol štatutárnym zástupcom, pričom obžalovaný popiera a vykonaným dokazovaním ani nebolo preukázané, že by tieto práce nariadil realizovať.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že vykonaným dokazovaním nebolo spáchanie skutku preukázané tak, ako bolo uvedené v obžalobe, a to ani obžalovaným ani iným páchatelom. Z vykonaných dôkazov nebola preukázaná realizácia stavebných prác po vydaní rozhodnutia o zastavení prác v období o 9.7.2013 do 30.4.2014. Skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, musí byť popísaný v skutkovej vete nezameniteľným spôsobom tak, aby vykonané dôkazy preukazovali jeho trestnoprávne konanie. Pre ustálenie viny musí byť konanie páchatela týmito dôkazmi preukázané. V konaní nebolo preukázané, ktoré konkrétne práce mali byť vykonané od 9.7.2013 do 30.4.2014, keďže realizácia týchto prác je subsumovaná pod obdobie od 19.6.2013 do 13.5.2015. Keďže konanie trestné vo vzťahu k obžalovanému mohlo nastať až po 9.7.2013 / právoplatnosť rozhodnutia stavebného úradu o okamžitom zastavení stavebných prác / a len do obdobia 30.4.2014, bolo povinnosťou obžaloby takéto konania s určitosťou preukázať. Z vyššie uvedených dôvodov je obhajoba toho názoru, že obžaloba dôkazné bremeno v tomto smere neunesla.

V.

Obhajoba sa nestotožňuje ani správnym záverom súdu o jasnom a preukázanom motíve obžalovaného - od začiatku dosiahnuť postavenie stavby podľa jeho predstáv bez ohľadu na vydané stavebné povolenie, ako i nedostatku snahy vec usporiadať ani po výzve zo strany stavebného úradu.

Tu obhajoba poukazuje na celý rad dokumentov týkajúcich sa stavebného konania a konania o zmene stavby, keď už dňa 14.5.2012 / teda pred dorúčením výzvy o zastavení prác -19.6.2012 / bolo začaté na stavebnom úrade v Dolnom Kubíne konanie o dodatočnom povolení stavby, pričom toto konanie a následné ďalšie konania / aj o zmene stavby pred dokončením / sa aj z dôvodu nesprávneho postupu stavebného úradu naťahovali, podliehali preskúmaniam Krajským stavebným úradom v Žiline a nakoniec po 4 rokoch vyústili do vydania dodatočného stavebného povolenia. Teda nie je pravdou tvrdenie súdu o tom, že motívom obžalovaného bolo dosiahnuť postavenie stavby podľa jeho predstáv bez ohľadu na vydané stavebné povolenie a ani to, že nemal snahu celú vec usporiadať. Nad rámec všetkého je potrebné uviesť, že stavebníkom nebol obžalovaný, ale spoločnosť TLM Investment s.r.o., teda obžalovaný si nestaval rodinný dom pre seba a neuplatňoval v rámci konania osobné záujmy. Bol len generálnym splnomocnencom pre stavebníka.

Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhuje obhajoba, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne č.k. 9T/39/2015 zo dňa 25.5.2017 v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci“.

Príslušný prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje v celom rozsahu za nedôvodné a napadnutý rozsudok za správny a zákonný. Tvrdenia obžalovaného uvádzané v odôvodnení odvolania k rozsahu a času vykonania prác sú v rozpore so zákonne vykonaným dokazovaním, ktoré viedlo k popisu skutkových okolností spáchaného prečinu. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázaná pozícia obžalovaného v obchodnej spoločnosti, ktorá po celý čas prebiehajúceho stavebného konania vystupovala ako stavebník. Osobu stavebníka potvrdzuje aj samotná obhajoba v čl. V odôvodnenia ich odvolania (...stavebník nebol obžalovaný, ale spoločnosť TLM Investment s.r.o...). Kto je vlastníkom pozemkov, resp. stavby nie je pre posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného podstatné. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Na podklade podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. G. K. je čiastočne dôvodné.

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Prioritne treba uviesť, že súd prvého stupňa v samotnej podstate, v merite veci rozhodol správne a v súlade so zákonom. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu je zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Treba stručne pripomenúť, že Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom, sp.zn. 9T/39/2015 z 11.10.2016 obžalovaného Ing. G. K. postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, sp.zn. Pv 299/13/5503-41 z 21.8.2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák.

Na podklade odvolania podaného príslušným prokurátorom Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 1To/7/2017 z 21.2.2017 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Treba uviesť, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní dôsledne riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v citovanom uznesení, sp.zn. 1To/7/2017 z 21.2.2017 v otázkach procesného aj hmotného práva.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného

presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný Ing. G. K. takým spôsobom, že ako generálny splnomocnenec spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., v období od 09.07.2013 do 30.04.2014, pokračoval vo výstavbe rodinného domu, v dôsledku čoho boli vykonané tieto práce (debnenie, armovanie a betonáž stropu nad 4. nadzemným podlažím, terénne úpravy z hornej strany stavby, osadenie okien a dverí, celkové zateplenie budovy, oplatenie prednej časti pozemku a podľa zistení krajského súdu v kritickom období dokončil aj 4. nadzemné podlažie), pričom obžalovaný takto konal napriek tomu, že mesto Dolný Kubín ako správny orgán v stavebnom konaní voči spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. ako stavebníkovi rozhodnutím č. 6097/2013/293 zo dňa 21.06.2013, právoplatným dňa 09.07.2013 a vykonateľným dňa 24.06.2013, s okamžitou platnosťou zastavilo všetky stavebné práce na tejto stavbe.

V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne.

Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Súd pritom vychádzal nielen z výpovede obžalovaného, ale aj z výpovede svedkyne Ing. M. a z pripojených spisov stavebného úradu. Vychádzajúc z názoru Krajského súdu v Žiline, ktorým bol okresný súd viazaný (§ 327 ods. 1 Tr. por.) možno v zhode s krajským súdom konštatovať, že konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete obžaloby sa stalo a naplnia všetky formálne aj materiálne znaky úmyselného prečinu „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák.

Na základe riadneho stavebného povolenia začala spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o., IČO: 46 250 956 realizovať výstavbu rodinného domu. Obžalovaný potvrdil, že ako zamestnanec a generálne splnomocnený zástupca stavebníka bol oprávnený konať za túto spoločnosť nielen v rámci stavebného konania, ale aj pri výkone stavebných prác na predmetnom dome.

V priebehu realizácie výstavby orgán štátneho stavebného dohľadu zistil, že stavba je uskutočňovaná v rozpore s vydaným stavebným povolením. Podstatou výhrad stavebného dohľadu bolo nedodržanie obvodových (pôdorysných) rozmerov stavby a tiež porušenie počtu nadzemných podlaží stavby. Stavebný úrad preto rozhodnutím nariadil okamžité zastavenie akýchkoľvek stavebných prác, čo však stavebník nerešpektoval. Obžalovaný potvrdil, že z titulu svojej pozície u stavebníka nariadil vykonanie ďalších prác na rozostavanej stavbe domu tvrdiac, že išlo len o zabezpečovacie práce súvisiace so zabezpečením ochrany života, zdravia a majetku iných osôb. Je teda nepochybné, že obžalovaný ako generálne splnomocnená osoba na konanie v mene spoločnosti TLM Investment, s.r.o. realizoval stavbu rodinného domu a vykonával na tejto stavbe práce uvedené v podanej obžalobe, napriek tomu, že stavebný úrad (mesto Dolný Kubín) rozhodlo o okamžitom zastavení všetkých stavebných prác.

Obhajoba obžalovaného, že na rozostavanej stavbe nariadil iba vykonanie prác súvisiacich so zabezpečením ochrany života, zdravia a majetku iných osôb, neobstojí. V čase, keď stavebný úrad nariadil zastavenie stavebných prác, bol zrealizovaný len železobetónový skelet po III. podlažie a boli začaté práce na výstužiacich stĺpov IV. nadzemného podlažia. Napriek tomu bolo následne dokončené IV. nadzemné podlažie, výplne železobetónového skeletu na všetkých podlažiach, vrátane okenných a dverných výplní. Také pokračovanie v realizácii stavebných prác bolo zistené priamo na mieste samom kompetentným zamestnancom stavebného úradu (svedkyňa Ing. M.). Obžalovaný od samého začiatku

realizoval stavbu v rozpore s overeným projektom a neprejavil snahu vec usporiadať ani po výzve zo strany stavebného orgánu.

Ohľadom tejto stavby síce stavebný úrad vydal dodatočné stavebné povolenie, avšak tým nedošlo k povoleniu užívania tejto stavby. Rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby dodatočne nekonvalidovalo a neschválilo predchádzajúce protiprávne konanie obžalovaného, ktorý mal jednoznačnú vedomosť o existencii rozhodnutia stavebného úradu o zákaze akýchkoľvek prác na rozostavanej stavbe.

V okolnostiach danej veci, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, existujú pochybnosti, či obžalovaný v kritickom období, t.j. v čase od 9.7.2013 do 30.4.2014 vykonal na predmetnej stavbe práce (debnenie, armovanie a betonáž stĺpov 3. nadzemného podlažia, vybudoval betónovú terasu na úrovni 2. nadzemného podlažia s rozmermi 15,7 m x 4 m), nakoľko ako správne poukazuje obžalovaný, tieto práce boli už v tom čase vykonané. Z listinného dôkazu na č.l. 161 spisu (výzvy Mesta Dolný Kubín na zastavenie stavebných prác) je zistiteľné, že ku dňu 19.6.2013 je zrealizovaná nosná konštrukcia - betónový skelet 3 nadzemných podlaží a začalo sa s realizáciou prác na 4. nadzemnom podlaží, realizuje sa debnenie nosných stĺpov 4. nadzemného podlažia. Vo výzve sa ďalej uvádza, že v úrovni 2. nadzemného podlažia je vybudovaná betónová plocha - terasa na celú dĺžku stavby 15,7 m x 4 m. Krajský súd nemá dôvod neveriť údajom, ktoré sú uvedené v predmetnej výzve, ktoré korešpondujú aj s ďalšími dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, najmä vyhotovenou fotodokumentáciou (č.l. 163-167).

V uvedených súvislostiach v súlade so zásadou *in dubio pro reo*, keďže treba brať do úvahy alternatívu najpriaznivejšiu pre obžalovaného, krajský súd upravil skutkové zistenia, pokiaľ ide o rozsah prác vykonaných na predmetnej stavbe v kritickom období tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti toho rozsudku a o ktorých vykonaných prácach neboli žiadne pochybnosti.

Z dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise (najmä listinných dôkazov) bezpečne vyplýva, že obžalovaný napriek výzve orgánu štátneho stavebného dohľadu na predmetnej stavbe pokračoval v stavebných prácach, dokončil aj 4. nadzemné podlažie, vykonal debnenie, armovanie a betonáž stropu nad 4. nadzemným podlažím, ako aj výplne železobetónového skeletu na všetkých podlažiach. Dňa 28.11.2013 uskutočnil poverený zamestnanec Mesta Dolný Kubín obhliadku, za účelom kontroly splnenia výzvy orgánu ŠSD na zastavenie prác, ktorý zistil, že oproti naposledy vykonanému ŠSD sa dá jednoznačne určiť, že na stavbe sa napriek rozhodnutiu stavebného úradu č. 6097/2013/293 z 21.6.2013 a výzve orgánu ŠSD č. 6199/20133/305 z 19.7.2013 v rámci záznamu o vykonaní ŠSD, pracovalo. Práce viditeľné z verejných priestranstiev: výkopové práce a terénne úpravy za účelom zrealizovania oporných múrov vo východnej, južnej a severnej časti pozemku, zrealizované oporné múry, zrealizované výkopy za účelom napojenia sa na inžinierske siete, dokončené výplne otvorov (dverné a okenné), na stavbe sa pracovalo aj počas obhliadky (výkopové práce).

V nadväznosti na výsledky vykonaného dokazovania pri úprave skutku odvolací súd zachoval v celom rozsahu jeho totožnosť, pretože bola zachovaná tak totožnosť konania, ako aj totožnosť následku. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že obžalovacia zásada uvedená v § 278 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, a skutkom uvedeným vo výroku rozsudku musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné, naopak, pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti opísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže

sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Vychádzajúc z vykonaných dôkazov je namieste konštatovať, že okresný súd správne dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. j) Tr. zák., účinného do 31.1.2014.

Všetky okolnosti prípadu, s poukazom na motív konania obžalovaného, ktorý od úplného začiatku chcel dosiahnuť postavenie stavby podľa svojich predstáv bez ohľadu na vydané stavebné povolenie, v súhrne dosiahli takú intenzitu závažnosti, ktorá napĺňa i tzv. materiálny korektív (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) stíhaného prečinu.

V ustanovení § 348 ods. 1 Trestného zákona sú uvedené alternatívne dve formy následkov predmetného trestného činu, pričom objektom je riadny a nerušený výkon rozhodnutia súdov alebo iných orgánov verejnej moci. V súdenom prípade išlo o marenie výkonu úradného rozhodnutia orgánu verejnej moci úmyselným konaním obžalovaného tým, že vykonával činnosť, ktorá mu bola uloženým rozhodnutím zakázaná. Obžalovaný naplnil znaky predmetného trestného činu tou najzávažnejšou formou. Výkon zakázanej činnosti, pokiaľ nejde o konanie v krajnej núdzi alebo v nutnej obrane, čo v súdenom prípade nenastalo, je potrebné bez ďalšieho vždy považovať za marenie výkonu rozhodnutia príslušného orgánu. Obžalovaný úmyselným výkonom zakázanej činnosti nepochybne zmaril účel sankcie uloženej mu orgánom verejnej moci.

K odvolacím námietkam

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Odvolací súd zdôrazňuje, že obžalovaný primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný odvolanie založil aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Ani krajský súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, že sa nedopustil konania, ktoré mu je kladené za vinu. Je pochopiteľné, že obžalovaný popiera spáchanie súdeného skutku. Využíva tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinou pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje alibi, a tak dodať svojim vyjadreniam „punc úplnej pravdivosti“. Obžalovaný počas celého trestného konania (a ani počas vykonávania štátneho stavebného dohľadu v kritickom období podľa § 98 až 102 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, v znení neskorších predpisov - pozn. odvolacieho súdu) nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by celkom nepochybne mohli výrazne spochybniť existujúcu dôkaznú situáciu v predmetnej veci, ktorá bezpečne a nepochybne preukazuje vinu obžalovaného. Treba pripomenúť, že samotný obžalovaný potvrdil, že ako zamestnanec a generálne splnomocnený zástupca stavebníka bol oprávnený konať za túto spoločnosť nielen v rámci stavebného konania, ale aj pri výkone stavebných

prác na predmetnom dome. Zo spisového materiálu je zistiteľné, že obžalovaný v kritickom období osobne, písomne komunikoval ohľadne predmetnej stavby s príslušnými úradmi, najmä s Mestom Dolný Kubín, bol v kontakte aj s robotníkmi, ktorí na stavbe pracovali.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obhajoby vytykajúcim aj tie práce, ktoré mali byť v kritickom období už vykonané a realizáciou ktorých sa obžalovaný nemohol dopustiť trestnoprávneho konania, tieto boli čiastočne dôvodné a krajský súd práce, ktoré uvádza obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania v bode IV. Bod A/ zo skutkovej vety vypustil. Ďalej však treba uviesť, že ak obžalovaný nesúhlasil s ostatnými prácami, ktoré sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, nič mu nebránilo, aby si v trestnom konaní na svoje náklady zabezpečil také dôkazy, ktorými by potvrdil a preukázal svoje tvrdenia a tieto v konaní pred súdom predložil ako dôkaz (§ 119 ods. 3 Tr. por.), čo sa však nestalo.

V súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného, že okresný súd nerealizoval ním predstreté dôkazné návrhy, krajský súd uvádza, že navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrh strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Súd prvého stupňa si splnil svoju povinnosť a riadne v písomnom odôvodnení rozsudku rozviedol svoje argumenty, pre ktoré odmietol návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania, keď na strane č. 5 uviedol:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 25.05.2017 (č.l. 477) navrhol vypočutie dvoch „nových“ svedkov (Ing. B. K., W. W.) s cieľom objasniť úlohu a pozíciu obžalovaného v predmetnom stavebnom konaní tvrdiac, že stavbu viedol svedok Ing. B. K. a nie obžalovaný. Svedkyňa W. mala byť vypočutá aj k tomu, že bola ako štatutár akceptovaná stavebným úradom, pričom obžalovaný konal len pri určitých úkonoch. Títo dvaja svedkovia mali dať reálny pokyn na pokračovanie stavebných prác, ktorí medzi sebou v tejto súvislosti komunikovali a dohadovali ďalší postup (č.l. 478).

Súd návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania neakceptoval, keďže vykonanými dôkazmi bola spoľahlivo preukázaná úloha a pozícia obžalovaného pri realizácii predmetnej stavby vrátane úkonov týkajúcich sa stavebného konania. To napokon potvrdil aj Krajský súd v Žiline, ktorý o.i. uviedol, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v podanej obžalobe.

Ďalšie dôkazy, napr. osobný výsluch súdneho znalca Ing. V. Y., ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, statika stavieb, obžalovaný v ďalšom konaní vykonať nenavrhol.

K výroku o treste

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a stotožnil sa so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukládanie trestov prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Krajský súd v zmysle vyššie uvedených právnych úvah s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. (tzv. remízu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností), zistil, že okresný súd uložil obžalovanému zákonný trest - peňažný trest vo výmere 5.000,- Eur. Zákonu zodpovedá aj ustanovenie náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Krajský súd je toho názoru, že náhradný trest odňatia slobody, ktorý okresný súd obžalovanému uložil, bude dostatočne nútiť, ale i motivovať obžalovaného k tomu, aby uložený peňažný trest riadne zaplatil. V neposlednom rade náhradný trest odňatia slobody považuje krajský súd za adekvátny i s ohľadom na výšku uloženého peňažného trestu.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj uloženie trestu zákazu činnosti, nakoľko obžalovaný spáchal súdený trestný čin práve v súvislosti s výkonom činnosti, ktorá bola v tomto výroku špecifikovaná. Treba uviesť, že v právnej a demokratickej spoločnosti sú všetci povinní rešpektovať Ústavu, zákony, aj súdne rozhodnutia, resp. rozhodnutia iného orgánu verejnej moci. Obžalovaný takto nekonal. Obžalovaný je stavebný inžinier, osoba vysokoškolsky vzdelaná. Podľa vyjadrení obžalovaného, tento od ukončenia štúdia na vysokej škole podniká v stavebnej oblasti. Je preto nepochopiteľné, že obžalovaný vedome ignoroval právoplatné rozhodnutie, ktorým bola uložená stavebníkovi, za ktorého konal, povinnosť zastaviť všetky stavebné práce na predmetnej stavbe. V právnom štáte takéto svojvoľné protiprávne konanie nemá miesto.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.